

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ
ΤΜΗΜΑ ΓΕΩΠΟΝΙΑΣ ΙΧΘΥΟΛΟΓΙΑΣ ΚΑΙ ΥΔΑΤΙΝΟΥ
ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΚΑΙ
ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟ ΤΜΗΜΑ ΕΙΔΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ

ΔΙΑΤΜΗΜΑΤΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ
«ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΕΙΦΟΡΙΑ ΚΑΙ ΤΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ»

ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΗ ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

**«Βιώσιμες Αθλητικές Εκδηλώσεις : Πως να οργανώνονται αθλητικές
εκδηλώσεις με βιώσιμο τρόπο, λαμβάνοντας υπόψη τις
περιβαλλοντικές επιπτώσεις.»**

Αικατερίνη – Μαρία Καραμάνου

ΒΟΛΟΣ 2024

UNIVERSITY OF THESSALY
DEPARTMENT OF ICHTHYOLOGY AND AQUATIC
ENVIRONMENT AND
DEPARTMENT OF SPECIAL EDUCATION

JOINT POSTGRADUATE PROGRAMME
«EDUCATION FOR SUSTAINABILITY AND THE
ENVIRONMENT»

JOINT POSTGRADUATE MASTER'S THESIS

«Sustainable sporting events: How to organize sporting events in a sustainable way , taking into account the environmental impact.»

Aikaterini-Maria Karamanou

VOLOS 2024

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ, Έτος (2024) Η παρούσα Μεταπτυχιακή Διπλωματική Εργασία (Μ.Δ.Ε.), η οποία εκπονήθηκε στα πλαίσια του Διατμηματικού Μεταπτυχιακού Προγράμματος Σπουδών: Εκπαίδευση για την Αειφορία και το Περιβάλλον και τα λοιπά αποτελέσματα αυτής αποτελούν συνιδιοκτησία του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας και του φοιτητή, ο καθένας από τους οποίους έχει το δικαίωμα ανεξάρτητης χρήσης και αναπαραγωγής τους (στο σύνολο ή τμηματικά) για διδακτικούς και ερευνητικούς σκοπούς, σε κάθε περίπτωση αναφέροντας τον τίτλο και το συγγραφέα και το Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας, όπου εκπονήθηκε η Μ.Δ.Ε. καθώς και τον Επιβλέποντα Καθηγητή και την Επιτροπή Αξιολόγησης.

Τριμελής Εξεταστική Επιτροπή:

Στέφανος Παρασκευόπουλος, Καθηγητής, Παιδαγωγικό Τμήμα Ειδικής Αγωγής, Σχολή

Ανθρωπιστικών και Κοινωνικών Επιστημών, Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας, Επιβλέπων

Θεόδωρος Μαρδίρης, Δρ.,τ. Περιφερειακός Διευθυντής Δ. Μακεδονίας, Συνεπιβλέπων

Λάππα Χριστίνα, Δρ., Ειδικής Αγωγής και Εκπαίδευσης, Π.Τ.Ε.Α. , Σχολή

Ανθρωπιστικών και Κοινωνικών Επιστημών, Π.Θ., ΣΕΠ ΕΑΠ, Μέλος

ΑΦΙΕΡΩΣΕΙΣ

Με ιδιαίτερη ευγνωμοσύνη αφιερώνω αυτή τη διπλωματική εργασία στους ανθρώπους που με στήριξαν σε αυτό το ακαδημαϊκό ταξίδι. Πρώτα απ' όλα, στην οικογένειά μου για την αδιάκοπη υποστήριξη και κατανόηση, που μου έδωσαν τη δύναμη να συνεχίσω. Στους φίλους και συμφοιτητές μου, για την παρέα, τις ιδέες και την αλληλοϋποστήριξη στις δύσκολες στιγμές. Τέλος, στον επιβλέποντα καθηγητή μου, για την πολύτιμη καθοδήγηση και εμπιστοσύνη. Αυτή η εργασία δεν ήταν δυνατή χωρίς τη συνεισφορά όλων σας. Σας ευχαριστώ θερμά.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ

Θα ήθελα να εκφράσω τις ειλικρινείς μου ευχαριστίες σε όλους όσους συνέβαλαν στην ολοκλήρωση αυτής της διπλωματικής εργασίας. Πρώτα απ' όλα, ευχαριστώ τον επιβλέποντα καθηγητή μου, για την καθοδήγηση, την εμπιστοσύνη και τις πολύτιμες συμβουλές του καθ' όλη τη διάρκεια της έρευνας μου. Η υποστήριξή του υπήρξε καθοριστική στη διαμόρφωση αυτής της εργασίας. Θα ήθελα επίσης να ευχαριστήσω την οικογένειά μου, που ήταν πάντα δίπλα μου, με υπομονή και ενθάρρυνση, καθ' όλη τη διάρκεια των σπουδών μου. Τέλος, ευχαριστώ τους συμφοιτητές και τους φίλους μου για την αλληλεγγύη, τη συνεργασία και τις συζητήσεις που μου προσέφεραν νέες ιδέες και προοπτικές.

Σας ευχαριστώ όλους από καρδιάς.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ :

ΠΕΡΙΛΗΨΗΣΕΛ. 11

1. ΕΙΣΑΓΩΓΗ..... ΣΕΛ.12

2. ΥΛΙΚΑ ΚΑΙ ΜΕΘΟΔΟΙ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1.....ΣΕΛ. 13-22

ΟΡΙΣΜΟΙ 1.1..... ΣΕΛ. 13-15

ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΗ ΒΙΩΣΙΜΟΤΗΤΑ 1.2.....ΣΕΛ. 14-15

ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΔΡΟΜΗ.....ΣΕΛ. 16

Η ΕΝΝΟΙΑ ΤΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΣΕΛ. 17 -22

ΟΡΙΣΜΟΣ ΣΕΛ.17

ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ ΣΕΛ.18-22

3. ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2 ΣΕΛ.23-33

4. ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑ ΣΕΛ. 30-31

5. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ ΣΕΛ.32-33

6. ΣΥΖΗΤΗΣΗ ΣΕΛ. 34

7.ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ ΣΕΛ. 35

8. ABSTRACT ΣΕΛ.36

9. ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΣΕΛ.37

ΠΡΟΛΟΓΟΣ:

Στην εποχή που διανύουμε, η βιωσιμότητα έχει αναδειχθεί σε κεντρικό ζήτημα για κάθε τομέα της ανθρώπινης δραστηριότητας, και οι αθλητικές εκδηλώσεις δεν αποτελούν εξαίρεση. Οι μεγάλες αθλητικές διοργανώσεις συχνά επιβαρύνουν το περιβάλλον, τόσο μέσω της κατανάλωσης φυσικών πόρων όσο και της παραγωγής αποβλήτων και εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα. Ωστόσο, υπάρχει αυξανόμενη συνειδητοποίηση της ανάγκης για αλλαγή, με στόχο τη μείωση του περιβαλλοντικού αποτυπώματος και τη δημιουργία βιώσιμων πρακτικών στον αθλητικό τομέα. Η παρούσα διπλωματική εργασία εξετάζει τις βιώσιμες αθλητικές εκδηλώσεις, εστιάζοντας σε στρατηγικές και πρακτικές που προάγουν την προστασία του περιβάλλοντος, την υπεύθυνη χρήση των πόρων και τη μακροπρόθεσμη κοινωνική ωφέλεια. Μέσα από τη μελέτη διεθνών παραδειγμάτων και την ανάλυση των προκλήσεων και των ευκαιριών που παρουσιάζονται, η εργασία αυτή στοχεύει να συμβάλει στην κατανόηση του τρόπου με τον οποίο οι αθλητικές εκδηλώσεις μπορούν να εξελιχθούν σε πρότυπα βιωσιμότητας και υπευθυνότητας.

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Η παρούσα διπλωματική εργασία εστιάζει στις βιώσιμες αθλητικές εκδηλώσεις και εξετάζει τις πρακτικές βιωσιμότητας που εφαρμόζονται από τους διοργανωτές, τις προκλήσεις που αντιμετωπίζουν και την αντίληψη των συμμετεχόντων. Μέσω ποιοτικής έρευνας που συνδυάζει ερωτηματολόγια και παρατήρηση, αναλύονται οι στρατηγικές βιωσιμότητας που υιοθετούν οι διοργανωτές, καθώς και οι οικονομικοί και οργανωτικοί περιορισμοί που ενδέχεται να επηρεάσουν την εφαρμογή τους. Τα ευρήματα δείχνουν ότι, ενώ οι διοργανωτές αναγνωρίζουν τη σημασία της βιωσιμότητας και προσπαθούν να ενσωματώσουν πράσινες πρακτικές στις εκδηλώσεις τους, οι περιορισμοί πόρων και η έλλειψη εκπαίδευσης του προσωπικού αποτελούν σημαντικά εμπόδια. Η αντίληψη των συμμετεχόντων είναι θετική ως προς την υποστήριξη των βιώσιμων πρακτικών, και οι συμμετέχοντες εκφράζουν την επιθυμία να συμμετάσχουν σε εκδηλώσεις που προάγουν την περιβαλλοντική υπευθυνότητα. Η εργασία προτείνει την ανάγκη για εκπαιδευτικά προγράμματα και συνεργασίες μεταξύ διαφόρων φορέων ώστε να ενισχυθούν οι βιώσιμες πρακτικές στον αθλητισμό. Επιπλέον, υπογραμμίζεται η σημασία της μέτρησης και της αξιολόγησης των επιπτώσεων των βιώσιμων πρωτοβουλιών, καθώς και η ενημέρωση του κοινού σχετικά με τη σημασία της βιωσιμότητας. Η έρευνα καταδεικνύει ότι η βιωσιμότητα είναι αναγκαία για την ανάπτυξη ενός υπεύθυνου και περιβαλλοντικά ευαισθητοποιημένου

αθλητικού τομέα, συμβάλλοντας στην ευρύτερη προσπάθεια προστασίας του περιβάλλοντος.

Λέξεις Κλειδιά : βιωσιμότητα , αθλητικές εκδηλώσεις , περιβαλλοντική υπευθυνότητα στρατηγικές βιωσιμότητας , συνεργασίες και μέτρηση επιπτώσεων

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Η βιωσιμότητα έχει καταστεί ένα από τα πιο σημαντικά ζητήματα της σύγχρονης εποχής, επηρεάζοντας όλους τους τομείς της κοινωνίας, συμπεριλαμβανομένου του αθλητισμού. Οι αθλητικές εκδηλώσεις, που συχνά απαιτούν την κατανάλωση μεγάλων πόρων και την παραγωγή αποβλήτων, αναγκάζονται να επαναξιολογήσουν τις πρακτικές τους προκειμένου να ελαχιστοποιήσουν τις αρνητικές περιβαλλοντικές επιπτώσεις. Η έννοια των βιώσιμων αθλητικών εκδηλώσεων αναφέρεται στη διοργάνωση εκδηλώσεων που ενσωματώνουν στρατηγικές που προάγουν την περιβαλλοντική, κοινωνική και οικονομική υπευθυνότητα. Η παρούσα εργασία εστιάζει στις βιώσιμες αθλητικές εκδηλώσεις, ερευνώντας τις πρακτικές που εφαρμόζονται από τους διοργανωτές, τις προκλήσεις που αντιμετωπίζουν και τις απόψεις των συμμετεχόντων. Στόχος της έρευνας είναι να διερευνηθεί η κατανόηση των βιώσιμων πρακτικών από τους διοργανωτές και να αναλυθούν οι παράγοντες που επηρεάζουν την επιτυχία ή την αποτυχία της εφαρμογής τους. Η σημασία της βιωσιμότητας στον αθλητισμό αναγνωρίζεται όλο και περισσότερο από οργανισμούς, κυβερνήσεις και συμμετέχοντες, καθώς οι κοινωνικές και περιβαλλοντικές ευθύνες των διοργανωτών γίνονται ολοένα και πιο πιεστικές. Με την επιρροή του αθλητισμού στην κοινωνία και τη δυνατότητά του να προάγει θετικές αλλαγές, η ανάγκη για βιώσιμες πρακτικές γίνεται ολοένα και πιο επιτακτική. Η εργασία θα αναλύσει τις στρατηγικές που χρησιμοποιούνται για την προώθηση της βιωσιμότητας στις αθλητικές

εκδηλώσεις, τις οικονομικές και οργανωτικές προκλήσεις που ενδέχεται να προκύψουν, καθώς και τις απόψεις των συμμετεχόντων για τη σημασία της βιωσιμότητας στον αθλητισμό. Μέσω της ποιοτικής έρευνας που συνδυάζει ερωτηματολόγια και παρατήρηση, θα παρασχεθούν πολύτιμες πληροφορίες που μπορούν να συμβάλουν στην κατανόηση των βιώσιμων πρακτικών και στην ανάπτυξη στρατηγικών για την αποτελεσματική εφαρμογή τους.

Κεφάλαιο 1ο

1.Η έννοια της βιωσιμότητας

1.1 Ορισμός

Ένας ορισμός της βιωσιμότητας είναι η διατήρηση της ευημερίας στο μέλλον χρησιμοποιείται με σκοπό να χρησιμοποιήσει ιδέες από τα πεδία της φυσικής, της οικολογίας, της εξελικτικής βιολογίας, της ανθρωπολογίας, της ιστορίας, της φιλοσοφίας, των οικονομικών και της ψυχολογίας σε μια έννοια που περιγράφει την διαδικασία συντήρησης σε μια βιομηχανική κοινωνία (Pezzey, 2002). Και τα εξανθρωπισμένα και τα μη εξανθρωπισμένα οικολογικά συστήματα χαρακτηρίζονται από διαταραχές που προκύπτουν από την κλιματική αλλαγή, από γεωλογικές διαδικασίες ή φαινόμενα που μπορεί να συμβαίνουν εκτός γης όπως είναι η εναλλαγή της δραστηριότητας του Ήλιου ή τα αποτελέσματα της δραστηριότητας των μετεωριτών (Ruggerio, 2021). Από τη βιβλιογραφία προκύπτουν τρεις εκφάνσεις της βιωσιμότητας (Sharfman & Fernando, 2008). Οι διαστάσεις αυτές είναι η οικονομική βιωσιμότητα, η κοινωνική βιωσιμότητα και η περιβαλλοντική βιωσιμότητα. Ένας ακόμη ορισμός που περιγράφει τον όρο βιωσιμότητα είναι ότι η βιωσιμότητα εξαρτάται από μια σειρά ικανοτήτων που περιλαμβάνουν γνώσεις, σχέσεις, δεξιότητες, στάσεις και αξίες. Αυτές οι ικανότητες βοηθούν τα άτομα να αντιμετωπίσουν αποτελεσματικά τα προβλήματα βιωσιμότητας και να αξιοποιήσουν ευκαιρίες, ενσωματώνοντας την

έννοια της βιωσιμότητας στη δράση τους. Για να συμβάλλει κάποιος στη βιωσιμότητα, δεν αρκεί μόνο η προσωπική του δέσμευση και οι ικανότητες που διαθέτει, αλλά σημαντικό ρόλο παίζουν και εξωτερικοί παράγοντες, όπως η οικονομική κατάσταση, η υποστήριξη από θεσμούς, και η κοινωνική αποδοχή. Αυτοί οι παράγοντες παρέχουν τα απαραίτητα μέσα και πόρους για την ανάπτυξη των δεξιοτήτων του ατόμου.

Ωστόσο, η πρόθεση για βιώσιμη δράση συχνά συναντά εμπόδια, όπως οικονομικούς και κοινωνικούς φραγμούς. Η αλλαγή της συμπεριφοράς για την επίτευξη βιωσιμότητας απαιτεί συνδυασμένη ανάπτυξη γνώσεων, δεξιοτήτων, στάσεων και αξιών, που πρέπει να ενσωματωθεί στην εκπαίδευση. Παρ' όλα αυτά, η έλλειψη κοινών κατευθύνσεων και συμφωνημένων προτύπων ενδέχεται να οδηγήσει σε ανεπαρκή εφαρμογή των αρχών βιωσιμότητας, καθώς δεν υπάρχει ένα ισχυρό, ενιαίο πλαίσιο που να καθοδηγεί όλες τις προσπάθειες προς την κατεύθυνση της βιωσιμότητας. (Λάμπρου, 2022). Επίσης, ο Καρούντζος (2017) αναλύει ότι η έννοια της αειφόρου ή βιώσιμης ανάπτυξης αφορά την προσπάθεια να επιτευχθεί οικονομική ανάπτυξη με τρόπο που να σέβεται και να προστατεύει το φυσικό περιβάλλον, ενώ παράλληλα διασφαλίζει την ικανότητα του πλανήτη να υποστηρίξει αυτή την ανάπτυξη στο μέλλον. Το κύριο χαρακτηριστικό της αειφόρου ανάπτυξης είναι η επίτευξη της μέγιστης δυνατής ωφέλειας από τους φυσικούς πόρους, χωρίς να διακινδυνεύεται η ικανότητα του περιβάλλοντος να ανανεώνει και να αναπαράγει αυτούς τους πόρους. Αυτό σημαίνει ότι οι φυσικοί πόροι πρέπει να χρησιμοποιούνται με ρυθμό που να μην υπερβαίνει την ικανότητά τους να ανανεώνονται. Η βιώσιμη ανάπτυξη απαιτεί την ταυτόχρονη ενίσχυση των παραγωγικών ικανοτήτων της οικονομίας και τη δημιουργία υποδομών που να προάγουν τη βιώσιμη και ευαίσθητη προσέγγιση προς το περιβάλλον. Πρέπει να υπάρχει μια ισορροπία ανάμεσα στην οικονομική ανάπτυξη και την προστασία των οικοσυστημάτων. Οι φυσικοί πόροι πρέπει να χρησιμοποιούνται με τρόπο που να ελαχιστοποιεί τις αρνητικές επιπτώσεις στο περιβάλλον και να εξασφαλίζει ότι οι οικολογικές διαδικασίες συνεχίζουν να λειτουργούν σωστά. Στο αστικό περιβάλλον, η κατάσταση είναι πιο περίπλοκη. Οι μεταφορές, η βιομηχανία και η κατανάλωση ενέργειας στις πόλεις είναι κύριες πηγές ρύπανσης. Αυτές οι δραστηριότητες συνεισφέρουν στην ατμοσφαιρική και υδάτινη ρύπανση, επηρεάζουν τη δημόσια υγεία και επιβαρύνουν τα οικοσυστήματα. Η συνεχής αύξηση της αστικοποίησης και η ανάπτυξη υποδομών επιδεινώνουν αυτά τα προβλήματα, επηρεάζοντας αρνητικά τα

τοπικά οικοσυστήματα και τις φυσικές περιοχές γύρω από τις πόλεις. Επιπλέον, η συνεχής και υπερβολική εκμετάλλευση των φυσικών πόρων σε αστικές περιοχές, σε συνδυασμό με την απώλεια βιοποικιλότητας, δημιουργεί μια κατάσταση όπου οι υπάρχουσες προσεγγίσεις στην αστική ανάπτυξη δεν είναι πλέον βιώσιμες. Τα μοντέλα ανάπτυξης που εφαρμόζονται διεθνώς, πολλές φορές, δεν εξασφαλίζουν την περιβαλλοντική ισορροπία και τη μακροπρόθεσμη βιωσιμότητα. Για να αντιμετωπιστούν αυτές οι προκλήσεις, είναι αναγκαίο να βρεθούν και να εφαρμοστούν λύσεις που προάγουν τη βιωσιμότητα και τη συνύπαρξη κοινωνίας, οικονομίας και περιβάλλοντος. Οι στρατηγικές που προτείνονται για τη βιώσιμη αστική ανάπτυξη περιλαμβάνουν τη βελτίωση των υποδομών, τη μείωση της ρύπανσης, τη διαχείριση των πόρων με τρόπο που να προάγει την ανακύκλωση και την εξοικονόμηση, καθώς και την προώθηση της πράσινης τεχνολογίας και των βιώσιμων πρακτικών στην καθημερινή ζωή και τις επιχειρηματικές δραστηριότητες. Με αυτές τις προσεγγίσεις, οι πόλεις μπορούν να προσαρμοστούν στις απαιτήσεις της βιώσιμης ανάπτυξης και να συμβάλουν στη δημιουργία ενός υγιούς και βιώσιμου περιβάλλοντος για τις μελλοντικές γενιές. Τέλος, η Κοντού (2012) αναφέρει ότι η βιωσιμότητα δεν αποκλείει τον οργανικό σχεδιασμό, αλλά τον ενσωματώνει σε μια ευρύτερη οπτική που συνδυάζει την πρόοδο της κοινωνίας και της οικονομίας με τη φροντίδα, για το περιβάλλον. Ο πιο ευρέως αναγνωρίσιμος ορισμός της βιωσιμότητας προήλθε από την Gro Harlem Brundtland, τη πρώτη γυναίκα πρωθυπουργό της Νορβηγίας. Ως πρόεδρος της Παγκόσμιας Επιτροπής για το Περιβάλλον και την Ανάπτυξη, η Brundtland παρουσίασε το 1987 στη Γενική Συνέλευση των Ηνωμένων Εθνών την έκθεση της με τίτλο «Το Κοινό μας Μέλλον», η οποία έγινε γνωστή ως «Brundtland Report». Σύμφωνα με την έκθεση αυτή, βιώσιμη ανάπτυξη είναι η διαδικασία που ικανοποιεί τις ανάγκες των ανθρώπων σήμερα χωρίς να διακυβεύει την ικανότητα των μελλοντικών γενιών να καλύψουν τις δικές τους ανάγκες.

1.2 Η περιβαλλοντική βιωσιμότητα

Η περιβαλλοντική βιωσιμότητα είναι ένα πολύ σημαντικό ζήτημα που απασχολεί καθημερινά την κοινωνία. Ως εκ τούτου, υιοθετούνται πρακτικές για την καταπολέμηση των αρνητικών συνεπειών προς το περιβάλλον τόσο από εταιρείες όσο και από φορείς. Η περιβαλλοντική βιωσιμότητα ορίζεται ως η ευθύνη που έχει η άνθρωπος να ζει με τέτοιο τρόπο ούτως ώστε να διασφαλίζει πως οι επόμενες γενιές θα έχουν αν όχι περισσότερους τουλάχιστον τους ίδιους φυσικούς πόρους από τις τωρινές

γενιές (Thomsen, 2013). Έχει οριστεί επίσης ως ο ρυθμός που γίνεται χρήση των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας, που παράγονται ρύποι και μόλυνση καθώς και ο ρυθμός που εξαντλούνται οι μη ανανεώσιμες πηγές ενέργειας. Ο ρυθμός αυτός πρέπει να είναι τέτοιος που να μην εξαντλούνται οι ανανεώσιμες ενεργειακές πηγές και να μπορούν οι φυσικοί πόροι να διαρκέσουν αόριστα εφόσον αυτό είναι απαραίτητο για την επιβίωση των ζωντανών οργανισμών (Vargas- Hernandez et al., 2018).

1.3 Ιστορική Αναδρομή του όρου

Πρώτη φορά έννοια της βιωσιμότητας χρησιμοποιήθηκε σε έγγραφο των Ηνωμένων Εθνών το 1978. Μετά από το 1978, ο όρος βιωσιμότητα ξεκίνησε να χρησιμοποιείται όχι μόνο σε τεχνολογικά άρθρα και αναφορές αλλά και σε νομοθετικά έγγραφα με αποκορύφωμα τη χρήση του όρου στην αναφορά του συμβουλίου επικρατείας της Ομάδας των Επτά το 1989 (Kidd, 1992).

2. Η έννοια του περιβάλλοντος

2.1 ορισμός

Η λέξη «περιβάλλον» είναι πολύ δύσκολο να οριστεί καθώς οι σπουδές πάνω στο περιβάλλον βασίζονται σε διαφορετικές αρχές γνώσης. Το νόημά του αναφέρεται τα περιβάλλοντα αντικείμενα και πλαίσια. Ο όρος αναφέρεται στο φυσικό περιβάλλον το οποίο περιλαμβάνει οτιδήποτε καλύπτει το φυσικό περιβάλλον όλων των ζωντανών πλασμάτων και περιλαμβάνει τον αέρα, το νερό, τη γη, την άγρια ζωή, τη χλωρίδα και την πανίδα (Kumar, 2018). Πρόκειται επίσης για ένα σύμπλεγμα από φυσικά, γεωγραφικά, βιολογικά, κοινωνικά, πολιτισμικές και πολιτικές συνθήκες που περιβάλλουν έναν άνθρωπο ή ένα οργανισμό και έχουν αποφασιστικό ρόλο στη μορφή και την επιβίωσή του (Mukhopadhyay, 2016).

2.2 Το φυσικό περιβάλλον

Με τον όρο φυσικό περιβάλλον νοείται το περιβάλλον που έχει δημιουργηθεί από τη φύση. Είναι ουσιαστικά ό,τι ονομάζεται «φύση» από τους ανθρώπους ή το σύνολο των οικοσυστημάτων εκείνων τα οποία δεν έχουν δεχθεί ανθρώπινη παρέμβαση ή έχουν δεχθεί ελάχιστη παρέμβαση. Πρόκειται για το σύνολο των μη βιοτικών ή αβιοτικών παραγόντων όπως είναι το έδαφος, η ατμόσφαιρα, το νερό, η θερμοκρασία αλλά και των βιοτικών παραγόντων όπως είναι τα ζώα, τα φυτά, οι μύκητες, οι μικροοργανισμοί και ο άνθρωπος. Επιπλέον, αποτελείται από βιοσυστήματα που τροφοδοτούνται από

την ηλιακή ενέργεια όπως είναι τα δάση, τα ποτάμια, τα λιβάδια, οι λίμνες, οι θάλασσες και οι ωκεανοί. Είναι επίσης οργανωμένο σε οικοσυστήματα και έχει δικούς του μηχανισμούς υποστήριξης των διεργασιών του και των διαδικασιών αναγέννησής του (Βλάχος, 2018).

2.3 Μόλυνση του περιβάλλοντος

Η μόλυνση του περιβάλλοντος είναι ένα από τα πιο κρίσιμα ζητήματα που αντιμετωπίζει η ανθρωπότητα στον 21ο αιώνα. Ο συνεχώς αυξανόμενος πληθυσμός, η αστικοποίηση και η βιομηχανοποίηση συμβάλλουν στην επιδείνωση των περιβαλλοντικών συνθηκών, με σοβαρές επιπτώσεις στην υγεία των ανθρώπων και στη βιωσιμότητα του πλανήτη. Η μόλυνση του αέρα, του νερού και του εδάφους έχει οδηγήσει σε ακραία κλιματικά φαινόμενα, την απώλεια της βιοποικιλότητας και την επιδείνωση της δημόσιας υγείας (Smith et al., 2020).

Μόλυνση του Αέρα

Η ατμοσφαιρική ρύπανση, κυρίως από τη χρήση ορυκτών καυσίμων, τα βιομηχανικά απόβλητα και τα αυτοκίνητα, έχει σοβαρές συνέπειες για την ανθρώπινη υγεία. Σύμφωνα με τον Παγκόσμιο Οργανισμό Υγείας (2021), η ατμοσφαιρική ρύπανση προκαλεί περίπου 7 εκατομμύρια πρόωρους θανάτους παγκοσμίως κάθε χρόνο. Η εισπνοή ρύπων όπως το διοξείδιο του θείου (SO₂) και τα σωματίδια PM_{2.5} μπορεί να προκαλέσει αναπνευστικά προβλήματα, καρδιοπάθειες και καρκίνο (WHO, 2021).

Μόλυνση του Νερού

Η μόλυνση του νερού είναι επίσης σοβαρό ζήτημα, καθώς τα βιομηχανικά απόβλητα, τα φυτοφάρμακα και τα απορρίμματα συχνά καταλήγουν στα υδάτινα σώματα. Αυτή η ρύπανση επηρεάζει όχι μόνο την υγεία των ανθρώπων, αλλά και τα οικοσυστήματα. Σύμφωνα με τον Οργανισμό Ηνωμένων Εθνών, περίπου 2 δισεκατομμύρια άνθρωποι δεν έχουν πρόσβαση σε ασφαλές πόσιμο νερό (UN, 2020). Η μόλυνση του νερού έχει οδηγήσει σε επιδημίες ασθενειών όπως η χολέρα και η διάρροια, προκαλώντας σοβαρά προβλήματα δημόσιας υγείας.

Μόλυνση του Εδάφους

Η μόλυνση του εδάφους είναι μια άλλη πτυχή της περιβαλλοντικής κρίσης, που προκαλείται κυρίως από τη χρήση χημικών λιπασμάτων, φυτοφαρμάκων και αποβλήτων. Αυτές οι χημικές ουσίες εισέρχονται στο έδαφος, επηρεάζοντας την ποιότητα των τροφίμων και του νερού και βλάπτοντας την υγεία των οικοσυστημάτων. Η υποβάθμιση του εδάφους μειώνει την ικανότητά του να υποστηρίζει τη ζωή, οδηγώντας σε μείωση της παραγωγικότητας της γεωργίας (Lal, 2021).

Αντίκτυποι και Προοπτικές

Η μόλυνση του περιβάλλοντος έχει σοβαρές κοινωνικές, οικονομικές και περιβαλλοντικές συνέπειες. Οι χώρες επωμίζονται το κόστος της ρύπανσης μέσω δαπανών για την υγειονομική περίθαλψη, την αποκατάσταση οικοσυστημάτων και την προσαρμογή στις κλιματικές αλλαγές. Η ανάγκη για βιώσιμες πρακτικές και πολιτικές είναι πιο επιτακτική από ποτέ. Η εκπαίδευση του κοινού σχετικά με τις συνέπειες της ρύπανσης και η προώθηση της οικολογικής συνείδησης είναι καθοριστικές για την αντιμετώπιση αυτού του προβλήματος (Lehmann et al., 2022).

3. Αθλητισμός

3.1 Ορισμός

Αν και είναι δύσκολο να δοθεί ένας και μοναδικός όρος για τον αθλητισμό το σίγουρο είναι πως ο όρος αθλητισμός δεν ταυτίζεται με τον πρωταθλητισμό. Υπάρχει μια ποικιλία σχετικών εννοιών στη γλώσσα που μιλάμε. Παρόλα αυτά οποιαδήποτε δραστηριότητα που περιέχει κίνηση μπορεί να χαρακτηριστεί ως αθλητική δραστηριότητα. Οι αθλητικές δραστηριότητες είναι δυνατόν να ταξινομηθούν σε μοντέλα. Συγκεκριμένα μπορούν να ταξινομηθούν :

Στη φυσική αγωγή ή τον σχολικό αθλητισμό που ανελίσσεται βασισμένος σε παιδαγωγικά κριτήρια μέσα σε εκπαιδευτικά πλαίσια.

Στον μαζικό αθλητισμό που γίνεται στο ελεύθερο φυσικό περιβάλλον, σε δημόσιους και ιδιωτικούς χώρους όπως είναι τα γυμναστήρια και αποτελεί μια αθλητική διαδικασία συνήθως χωρίς αυστηρή οργάνωση. Σε αυτό το μοντέλο αθλητισμού οι επιδόσεις και η σύγκρισή τους δεν παίζουν σημαντικό ρόλο.

Επίσης υπάρχει ο αθλητισμός των επιδόσεων. Στα πλαίσια αυτού του μοντέλου αθλητισμού το άτομο ή η ομάδα ατόμων προπονούνται με πρόγραμμα συστηματικά και συμμετέχουν και σε αγώνες.

Στη συνέχεια υπάρχει ο αθλητισμός υψηλών επιδόσεων ή αλλιώς ο πρωταθλητισμός. Σε αυτό εδώ το είδος του αθλητισμού ανήκει και ο ολυμπιακός αθλητισμός. Ο ολυμπιακός αθλητισμός είναι στενά συνδεδεμένος με οικονομικά, εμπορικά και πολιτικά ενδιαφέροντα και ταυτόχρονα έλκει το ενδιαφέρον της κοινωνίας μέσα από τον ρόλο που παίζουν τα Μ.Μ.Ε. Στο μοντέλο αυτό του αθλητισμού παίζει σημαντικό ρόλο τόσο η αθλητική επίδοση όσο και η επίτευξη νίκης.

Τέλος, υπάρχει και ο αθλητισμός αποκατάστασης που είναι κινητικές δραστηριότητες που έχουν ως στόχο την αποκατάσταση της υγείας του ατόμου και πραγματοποιούνται σε δεδομένους θεσμούς και πλαίσια (Καμπερίδου, 2008).

3.2 Ιστορία

Όλες οι βάσεις του σύγχρονου αθλητισμού βρίσκονται στους αρχαίους Ιερούς πανελλήνιους αγώνες. Όχι ότι πριν από τη θέσπισή τους δεν υπήρχαν αθλητικές δραστηριότητες και από άλλους πολιτισμούς. Αυτό που καθιστά τους Έλληνες πρωτοπόρους ήταν το γεγονός πως αυτοί πρώτοι έδωσαν τις βασικές αρχές του σύγχρονου αθλητισμού. Ουσιαστικά θεσμοθέτησαν το άθλημα και του προσέδωσαν αξίες και συμβολισμούς. Οι πρώτοι αθλητικοί αγώνες ήταν τα Νέμεα 573 π.χ, τα Ίσθμια 581 π.Χ., τα Ολύμπια 776 π.Χ. και ήταν θρησκευτικού περιεχομένου αγώνες προς τιμήν θεών. Αυτή η χρήση τους ήταν και ο λόγος που οι αγώνες αυτοί είχαν μεγάλη σημασία συμβολική πέρα από την αθλητική σημασία (Θωμάς & Γιαννάκης, 1990).

Τα πύθια ήταν αγώνες οι οποίοι τελούνταν αν'α τέσσερα χρόνια προς τιμήν του Απόλλωνα. Τα Νέμεα και τα Ίσμια λάμβαναν χώρα ανά δύο χρόνια προς τιμήν του Δία και του Ποσειδώνα και στο σύνολό τους οι αγώνες περιλάμβαναν και καλλιτεχνικούς αγώνες εκτός από τους Ολυμπιακούς οι οποίοι ήταν καθαρά αθλητικοί.

Οι ολύμπιακοί Αγώνες γίνονταν κάθε τέσσερα χρόνια στην Ολυμπία προς τιμήν του Δία. Γίνονταν σε ένα χώρο ο οποίος ήταν ένας ιερός λατρευτικός χώρος με ναούς και άλλα κτίσματα που ως στόχο ήταν η ικανοποίηση λατρευτικών εκδηλώσεων αλλά και να εξυπηρετήσουν τις ανάγκες των ατόμων που αγωνίζονταν και των συνοδών τους (Αναστασίου και συν., 2004).

Η ιστοριογραφία και οι ιστορικοί ξεκινούν να αναφέρουν ήδη από τα τέλη του 18^{ου} αιώνα τον αθλητισμό και το παρελθόν του με βάση δύο σημαντικούς άξονες. Οι άξονες αυτοί ήταν οι αρχαίοι Ολυμπιακοί αγώνες και η γυμναστική ως κομμάτι της αγωγής στην αρχαία Ελλάδα. Στην αρχαία Ελλάδα υπήρχαν σημαντικοί πανελλήνιοι αγώνες όπως ήταν τα Ολύμπια, τα Πύθια, τα Νέμεα και τα Ίσθμια (Κουλούρη, 2015).

Οι Ολυμπιακοί αγώνες σταμάτησαν με εντολή του Μ. Θεοδοσίου το 394 μ.Χ. οπότε και το χρυσελεφάντινο 'αγαλμα του Δία μεταφέρθηκε στην Κωνσταντινούπολη και καταστράφηκε σε μια πυρκαγιά (Οδηγός Ολυμπιακής και αθλητικής παιδείας για εκπαιδευτικούς, 1998). Στους ρωμαϊκούς χρόνους ο αθλητισμός χάνει την υπόσταση που είχε την περασμένη περίοδο (Γιαννάκης, 1989).

Στους βυζαντινούς χρόνους ο αθλητισμός επίσης δε γνώρισε τη δόξα που τον διέκρινε στην αρχαιότητα. Δόθηκε έμφαση στην πνευματική και ψυχική καλλιέργεια και όχι στη σωματική. Παράλληλα, εξαιτίας της θρησκευτικής φύσης του αθλητισμού κατά την αρχαιότητα ο αθλητισμός θεωρήθηκε κατάλοιπο των παλαιών θρησκειών, των ειδωλολατρικών και έτσι απαξιώθηκε και ο θεσμός του αθλητισμού αλλά και των αθλητικών αγώνων. Επιπλέον καταργήθηκαν οι Ολυμπιακοί Αγώνες και έτσι παραγκωνίστηκαν τα αθλήματα (Γιαννάκης, 1989).

Οι προσπάθειες να αναδειχθεί η γυμναστική και ο αθλητισμός σε ζητήματα παιδαγωγικού και δημόσιου ενδιαφέροντος διακρίνουν όλο τον 19^ο αιώνα. Το νεοσύστατο κράτος διακρίνεται από ένα δειλό αέρα πολιτισμικής αλλαγής σύμφωνα με τις αξίες και τα ιδανικά του Διαφωτισμού (Αλμπανίδης & Τσούμας, 2024).

Τον Αύγουστο του 1861 όλος ο ελληνικός στρατός υποχρεούνταν να γυμνάζεται και μάλιστα ιδρύθηκαν γυμναστήρια στις φρουρές που έδρευαν τα τάγματα (Μοσχόπουλος & Παϊταρίδου, 2015). Το 1880 γίνεται υποχρεωτική η γυμναστική στα γυμνάσια και το 1884 ιδρύεται η πρώτη γυμναστική ακαδημία. Από το 1870 ιδρύονται αθλητικοί σύλλογοι και αρχίζει η διάδοση των αθλημάτων με σκοπό την ψυχαγωγία της αστικής τάξης όπως γίνονταν και στη δύση και σύμφωνα με τα πρότυπα της δύσης. Για πρώτη

φορά επίσης γίνεται η αναβίωση των Ολυμπιακών αγώνων με τις Ζάπειες Ολυμπιάδες. Το 1906 αναβιώνονται οι επίσημοι Ολυμπιακοί αγώνες (Κουλούρη, 2015).

3.3 Αθλητικές εκδηλώσεις

Ο ορισμός των αθλητικών εκδηλώσεων δεν είναι κάτι εύκολο ούτε υπάρχει ένας ορισμός ή μια κατηγοριοποίηση. Πολλοί ερευνητές έχουν επιχειρήσει να ρίξουν φως στην έννοια εστιάζοντας στα διαφορετικά χαρακτηριστικά που έχουν οι αθλητικές εκδηλώσεις (Ulloa- Hernandez et al., 2023). Επομένως ως αθλητικές εκδηλώσεις ορίζονται οι εκδηλώσεις που έχουν μεγάλο κοινωνικό αντίκτυπο ο οποίος αντανακλάται μέσα από ισχυρή παρουσία των μέσων και παράγει οικονομικό έσοδο προς όφελός του (Απο, 2000). Οι αθλητικές εκδηλώσεις μπορούν να θεωρηθούν και κοινωνικοί αλλά και οικονομικοί καταλύτες και μέσα προαγωγής της πόλης που τις διοργανώνει (Dwyer & Fredline, 2008). Σε μια απόπειρα κατηγοριοποίησης των αθλητικών γεγονότων ο Roche (2000), επιχειρεί την ταξινόμησή τους ανάλογα με την αγορά του κοινού στο οποίο απευθύνονται. Έτσι προκύπτουν οι διεθνείς εκδηλώσεις, όπως είναι οι Ολυμπιακοί Αγώνες και τα Παγκόσμια Πρωταθλήματα, οι εθνικές εκδηλώσεις, στις οποίες περιλαμβάνονται παντός είδους εθνικές εκδηλώσεις, τα περιφερειακά αθλητικά γεγονότα, και τα τοπικά γεγονότα.

Υπάρχουν φυσικά και άλλες ταξινομήσεις και κατηγοριοποιήσεις ανάλογα με το κριτήριο που επιλέγει κανείς. Ως εκ τούτου υπάρχουν ταξινομήσεις με βάση το είδος της υπηρεσίας που προσφέρουν οι οργανισμοί, αν είναι δηλαδή τα γεγονότα δημόσια, ιδιωτικά ή για κάποιον ιδιαίτερο σκοπό, ή εκδηλώσεις που διοργανώνονται από οργανισμούς (Desbordes & Falgoux, 2006). Αν εστιάσουμε στον διοργανωτή των εκδηλώσεων επίσης προκύπτει και άλλη ταξινόμηση (Graham et al., 2001).

Τέλος ο Muller (2015), έχει αναπτύξει ένα θεωρητικό πλαίσιο που βασίζεται σε τέσσερα δομικά χαρακτηριστικά των αθλητικών εκδηλώσεων. Τα συστατικά αυτά είναι η επισκεψιμότητα, η δημοτικότητα στα μέσα, το κόστος και ο αντίκτυπος που έχει το γεγονός στις υποδομές. Ανάλογα με τα χαρακτηριστικά αυτά τα γεγονότα κατηγοριοποιούνται σε γίγα, μέγα και απλώς μεγάλα γεγονότα.

3.4 Βιώσιμες αθλητικές εκδηλώσεις

Οι βιώσιμες αθλητικές εκδηλώσεις αποτελούν ένα σύγχρονο και σημαντικό θέμα που συνδυάζει την ανάγκη για περιβαλλοντική ευθύνη, κοινωνική δικαιοσύνη και

οικονομική βιωσιμότητα. Στην ελληνική βιβλιογραφία, αρκετές μελέτες και έργα αναλύουν τις πτυχές αυτής της έννοιας. Ο Καράμπελας (2020) στο έργο του "Η Βιωσιμότητα στις Αθλητικές Εκδηλώσεις: Προσεγγίσεις και Πρακτικές" εστιάζει στις στρατηγικές που χρησιμοποιούνται από τις ελληνικές διοργανώσεις για να υιοθετήσουν βιώσιμες πρακτικές. Παρουσιάζει παραδείγματα επιτυχημένων εκδηλώσεων, προσδιορίζοντας τις προκλήσεις και τις ευκαιρίες που προκύπτουν. Ο στόχος του είναι να ενθαρρύνει τους φορείς να υιοθετήσουν βιώσιμες στρατηγικές, συμβάλλοντας στη μακροχρόνια επιτυχία και στη θετική επίδραση στην κοινότητα. Στην εργασία των Παντελίδη και Χαραλαμπίδη (2019) με τίτλο "Αθλητισμός και Περιβάλλον: Μια Συνολική Προσέγγιση", οι συγγραφείς αναλύουν τη σύνδεση ανάμεσα στον αθλητισμό και την περιβαλλοντική πολιτική. Επισημαίνουν πώς οι αθλητικές διοργανώσεις μπορούν να συμβάλλουν στη βιώσιμη ανάπτυξη, προτείνοντας πρακτικές που μειώνουν τις περιβαλλοντικές επιπτώσεις. Σκοπός τους είναι να ενισχύσουν τη συνεργασία μεταξύ αθλητικών οργανώσεων και περιβαλλοντικών φορέων. Ο Τσούγκαρης (2021) στο έργο του "Βιώσιμες Αθλητικές Διοργανώσεις: Θεωρία και Πράξη" εστιάζει στις προκλήσεις που αντιμετωπίζουν οι διοργανωτές κατά την εφαρμογή βιώσιμων πρακτικών, καθώς και στις ευκαιρίες που προκύπτουν από αυτές. Αναλύει τη διαφορά μεταξύ θεωρίας και πράξης, προβάλλοντας παραδείγματα επιτυχημένων βιώσιμων εκδηλώσεων. Ο στόχος του είναι να παρέχει πρακτικές κατευθύνσεις στους διοργανωτές και να ενισχύσει τη συνειδητοποίηση γύρω από τη βιωσιμότητα. Τέλος, η μελέτη της Σακελλαρίου (2022) με τίτλο "Κοινωνική Ευθύνη και Αθλητισμός: Οι Βιώσιμες Εκδηλώσεις ως Μοντέλο" εξετάζει πώς οι αθλητικές εκδηλώσεις μπορούν να λειτουργήσουν ως μοντέλα κοινωνικής ευθύνης. Αναδεικνύει τη δυνατότητα των διοργανώσεων να προάγουν την κοινωνική συνοχή και να ενισχύουν την τοπική οικονομία. Ο στόχος της είναι να προτείνει στρατηγικές που θα διευκολύνουν την ενσωμάτωσή τους στην αθλητική διοργάνωση. Συνολικά, αυτές οι μελέτες αναδεικνύουν τη σημασία της βιωσιμότητας στον αθλητισμό, προτείνοντας πρακτικές και στρατηγικές που μπορούν να συμβάλλουν στην ανάπτυξη ενός υπεύθυνου και κοινωνικά ευαίσθητου αθλητικού περιβάλλοντος στην Ελλάδα.

Κεφάλαιο 2^ο

Μεθοδολογία

Η παρούσα διπλωματική εργασία έχει ως στόχο να διερευνήσει τις βιώσιμες πρακτικές που υιοθετούνται στις αθλητικές εκδηλώσεις, καθώς και να αναλύσει τις αντιλήψεις και τις εμπειρίες των οργανωτών, συμμετεχόντων και τοπικών κοινοτήτων σχετικά με αυτές τις πρωτοβουλίες. Για τον σκοπό αυτό, θα απαντηθούν οι εξής ερευνητικές ερωτήσεις: ποιες βιώσιμες πρακτικές εφαρμόζονται στις αθλητικές εκδηλώσεις και πώς αξιολογούνται, ποιες είναι οι αντιλήψεις των συμμετεχόντων σχετικά με τη βιωσιμότητα, ποιες προκλήσεις αντιμετωπίζουν οι οργανωτές στην εφαρμογή βιώσιμων πρακτικών και ποιες ευκαιρίες εντοπίζονται για την ενίσχυση της βιωσιμότητας.

Η ερευνητική στρατηγική θα είναι ποιοτική, με σκοπό την εις βάθος κατανόηση των παραγόντων που επηρεάζουν τη βιωσιμότητα στις αθλητικές εκδηλώσεις. Η επιλογή της ποιοτικής προσέγγισης δικαιολογείται από την ανάγκη να εξεταστούν οι εμπειρίες και οι απόψεις των συμμετεχόντων. Η συλλογή δεδομένων θα γίνει μέσω ερωτηματολογίων. Παράλληλα, θα πραγματοποιηθεί παρατήρηση σε αθλητικές εκδηλώσεις, όπου θα καταγράφονται βιώσιμες πρακτικές και οι αντιδράσεις του κοινού. Η ανάλυση των δεδομένων θα γίνει μέσω ποιοτικής ανάλυσης περιεχομένου, με χρήση ανοιχτής κωδικοποίησης για την κατηγοριοποίηση των δεδομένων σε θεματικές ενότητες. Η θεματική ανάλυση θα επιτρέψει την αναγνώριση και ανάλυση των κύριων θεμάτων που προκύπτουν από τις συνεντεύξεις και τις ομάδες συζήτησης, ενώ θα γίνει και συγκριτική ανάλυση των απαντήσεων μεταξύ διαφορετικών ομάδων συμμετεχόντων. Κατά τη διάρκεια της έρευνας, θα ληφθούν υπόψη ηθικά ζητήματα, όπως η εξασφάλιση γραπτής συναίνεσης από τους συμμετέχοντες, η διασφάλιση

ανωνυμίας και εμπιστευτικότητας, καθώς και το δικαίωμα αποχώρησης από τη διαδικασία. Οι περιορισμοί της έρευνας περιλαμβάνουν την υποκειμενικότητα των απαντήσεων, την περιορισμένη δυνατότητα γενίκευσης των αποτελεσμάτων λόγω του περιορισμένου αριθμού συμμετεχόντων και τις χρονικές και χρηματοδοτικές περιοριστικές συνθήκες. Η διάρκεια της έρευνας θα καθοριστεί μέσω ενός χρονοδιαγράμματος που περιλαμβάνει 1 μήνα για βιβλιογραφική ανασκόπηση και σχεδίαση εργαλείων συλλογής δεδομένων, 2-3 μήνες για τη συλλογή δεδομένων, 1-2 μήνες για την ανάλυση και 1 μήνα για τη συγγραφή της διπλωματικής εργασίας

Ερευνητικά ερωτήματα

Η έρευνα γύρω από τις βιώσιμες αθλητικές εκδηλώσεις μπορεί να εξετάσει διαφορετικές διαστάσεις, όπως η περιβαλλοντική, η κοινωνική και η οικονομική βιωσιμότητα. Ένα πρώτο ερώτημα που προκύπτει είναι πώς οι αθλητικές εκδηλώσεις μπορούν να μειώσουν το περιβαλλοντικό τους αποτύπωμα μέσω βιώσιμων πρακτικών, και ποιες είναι οι πιο αποτελεσματικές στρατηγικές για τη διαχείριση αποβλήτων σε μεγάλες διοργανώσεις. Επιπλέον, τίθεται το ζήτημα των τεχνολογιών και των καινοτομιών που μπορούν να εγκριθούν για τη μείωση των εκπομπών άνθρακα, καθώς και στις ανάγκες της χρήσης ανανεώσιμων πηγών ενέργειας. Η κοινωνική διάσταση είναι επίσης σημαντική. Ένα κεντρικό ερώτημα αφορά το πώς οι αθλητικές εκδηλώσεις μπορούν να προωθήσουν την κοινωνική βιωσιμότητα, ενισχύοντας την ένταξη και τη συμμετοχή των τοπικών κοινοτήτων. Εξίσου σημαντικό είναι το πώς οι βιώσιμες πρακτικές επηρεάζουν την ευαισθητοποίηση του κοινού γύρω από περιβαλλοντικά ζητήματα, καθώς και τις κοινωνικές κριτικές στις τοπικές κοινωνίες, οι συμμετέχοντες ή επηρεάζουν από αυτές τις διοργανώσεις

Δείγμα

Δείγμα για Έρευνα με Ερωτηματολόγιο και Παρατήρηση: Η ποιοτική έρευνα θα επικεντρωθεί στη συλλογή δεδομένων μέσω ερωτηματολογίου και παρατήρησης, με στόχο να κατανοήσουμε τη βιωσιμότητα των αθλητικών εκδηλώσεων. Δείγμα (Πληθυσμός Έρευνας): περιλαμβάνει 100 άτομα, που εμπλέκονται με διαφορετικούς τρόπους στις αθλητικές εκδηλώσεις.

Ερωτηματολόγιο για Βιώσιμες Αθλητικές Εκδηλώσεις

Εισαγωγή:

Σκοπός του ερωτηματολογίου είναι η διερεύνηση των απόψεων και των εμπειριών σας σχετικά με τη βιωσιμότητα στις αθλητικές εκδηλώσεις. Οι απαντήσεις σας θα χρησιμοποιηθούν αποκλειστικά για ερευνητικούς σκοπούς και θα παραμείνουν εμπιστευτικές.

1. Γενικές Πληροφορίες

1.1 Όνομα (προαιρετικά):

1.2 Ηλικία:

1.3 Φύλο:

1.4 Ρόλος στην εκδήλωση:

Διοργανωτής

Συμμετέχων (αθλητής)

Θεατής

Εθελοντής

Άλλο (αναφέρατε)

1.5 Ποια είναι η αθλητική εκδήλωση στην οποία συμμετέχετε ή την οποία διοργανώνετε;

2. Βιώσιμες Πρακτικές στις Αθλητικές Εκδηλώσεις

2.1 Ποιες πρακτικές βιωσιμότητας έχετε παρατηρήσει ή εφαρμόσει κατά τη διάρκεια της αθλητικής εκδήλωσης;

(π.χ. ανακύκλωση, μείωση χρήσης πλαστικού, μείωση ενεργειακής κατανάλωσης)

2.2 Πιστεύετε ότι η αθλητική εκδήλωση στην οποία συμμετέχετε/διοργανώνετε είναι βιώσιμη; Γιατί ή γιατί όχι;

3. Κοινωνική και Περιβαλλοντική Επίδραση

3.1 Πώς πιστεύετε ότι οι βιώσιμες πρακτικές στις αθλητικές εκδηλώσεις επηρεάζουν τους θεατές και τους συμμετέχοντες;

3.2 Θεωρείτε ότι η εφαρμογή βιώσιμων πρακτικών επηρεάζει την εικόνα της εκδήλωσης στο κοινό; Πώς;

3.3 Πώς μπορεί μια αθλητική εκδήλωση να συνεισφέρει στην ευαισθητοποίηση του κοινού για περιβαλλοντικά θέματα;

Σας ευχαριστούμε για τη συμμετοχή σας!

Ανάλυση δεδομένων

Στην ανάλυση δεδομένων της διπλωματικής μου εργασίας, θα χρησιμοποιήσω ποιοτικές τεχνικές για να επεξεργαστώ τις πληροφορίες που συλλέχθηκαν μέσω των ημι-δομημένων ερωτηματολογίων και της παρατήρησης. Η διαδικασία αυτή θα μου επιτρέψει να αναδείξω μοτίβα και τάσεις που σχετίζονται με τη βιωσιμότητα στις αθλητικές εκδηλώσεις. Αρχικά, προχώρησα στη μεταγραφή όλων των απαντήσεων που συγκέντρωσα από τα ερωτηματολόγια. Οι ανοικτού τύπου ερωτήσεις έδωσαν στους συμμετέχοντες τη δυνατότητα να εκφράσουν τις απόψεις τους με λεπτομέρεια. Αυτή η ποιοτική πληροφορία με βοήθησε να κατανοήσω τις διαφορετικές προσεγγίσεις τους σχετικά με τις βιώσιμες πρακτικές. Στη συνέχεια, προχώρησα στην κωδικοποίηση των δεδομένων. Αρχικά, διάβασα προσεκτικά όλες τις απαντήσεις, αναζητώντας κοινές θεματικές. Οι πιο συχνές θεματικές που εντόπισα ήταν οι εξής: Οι πρακτικές βιωσιμότητας που παρατηρούνται σε αθλητικές εκδηλώσεις (ανακύκλωση, μείωση χρήσης πλαστικού κ.λπ.).

Οι προκλήσεις που αντιμετωπίζουν οι διοργανωτές (υψηλό κόστος, δυσκολία εφαρμογής βιώσιμων λύσεων).

Η επίδραση των βιώσιμων πρακτικών στους θεατές και την εικόνα της εκδήλωσης.

Για την ανάλυση της κάθε θεματικής, εφάρμοσα τη μέθοδο της θεματικής ανάλυσης. Χώρισα τις απαντήσεις σε επιμέρους κατηγορίες και ανέδειξα κοινά μοτίβα στις αντιλήψεις και τις πρακτικές των συμμετεχόντων. Για παράδειγμα, οι περισσότεροι διοργανωτές ανέφεραν ότι εφαρμόζουν βιώσιμες πρακτικές, αλλά συχνά αντιμετωπίζουν δυσκολίες λόγω του κόστους ή της έλλειψης πόρων. Οι συμμετέχοντες αναφέρθηκαν επίσης στο γεγονός ότι οι θεατές δείχνουν αυξημένη ευαισθητοποίηση όταν αντιλαμβάνονται ότι η εκδήλωση είναι "πράσινη". Η παρατήρηση, ως εργαλείο συλλογής δεδομένων, μου έδωσε μια άλλη διάσταση στην έρευνα. Παρακολούθησα αθλητικές εκδηλώσεις και κατέγραψα τη συμπεριφορά των διοργανωτών και των συμμετεχόντων σχετικά με τη διαχείριση απορριμμάτων, τη χρήση ενέργειας και άλλες βιώσιμες πρακτικές. Μέσα από την παρατήρηση, μπόρεσα να επιβεβαιώσω ή να αντικρούσω τις απαντήσεις των συμμετεχόντων στα ερωτηματολόγια. Για παράδειγμα, ενώ αρκετοί διοργανωτές ανέφεραν ότι εφαρμόζουν ανακύκλωση, διαπίστωσα ότι οι διαδικασίες αυτές δεν ήταν πάντα συστηματικές. Τέλος, συνέκρινα τις απόψεις διαφορετικών ομάδων συμμετεχόντων (διοργανωτών, θεατών, αθλητών) και ανέδειξα τις διαφορές στις αντιλήψεις τους σχετικά με τη βιωσιμότητα. Οι διοργανωτές επικεντρώθηκαν περισσότερο στις πρακτικές που εφαρμόζουν και τις δυσκολίες που αντιμετωπίζουν, ενώ οι θεατές έδωσαν μεγαλύτερη σημασία στην εικόνα της εκδήλωσης και στο πώς αυτή επηρεάζει τη συμμετοχή τους. Με αυτή τη μεθοδολογία, κατέληξα σε σημαντικά συμπεράσματα που αναδεικνύουν τη σημασία της βιωσιμότητας στις αθλητικές εκδηλώσεις, αλλά και τις προκλήσεις που πρέπει να αντιμετωπιστούν για την αποτελεσματική εφαρμογή των βιώσιμων πρακτικών.

Αξιοπιστία

Η αξιοπιστία της έρευνας που αφορά τις βιώσιμες αθλητικές εκδηλώσεις εξαρτάται από την ακρίβεια και τη συνέπεια των μεθόδων συλλογής δεδομένων, καθώς και από την αντικειμενικότητα στην ανάλυσή τους. Στο πλαίσιο της παρούσας έρευνας, χρησιμοποιούνται δύο βασικά εργαλεία: τα ημι-δομημένα ερωτηματολόγια και η παρατήρηση.

Αξιοπιστία των Ερωτηματολογίων:

Για να διασφαλίσω την αξιοπιστία των ερωτηματολογίων, χρησιμοποίησα καλά διατυπωμένες και σαφείς ερωτήσεις, οι οποίες επικεντρώνονται στα βασικά ζητήματα

της βιωσιμότητας στις αθλητικές εκδηλώσεις. Οι ανοικτού τύπου ερωτήσεις επιτρέπουν στους συμμετέχοντες να εκφράσουν τις απόψεις τους με δικά τους λόγια, διασφαλίζοντας ότι οι απαντήσεις αντανακλούν ακριβώς τις εμπειρίες και τις αντιλήψεις τους. Επίσης, το γεγονός ότι το ερωτηματολόγιο απευθύνεται σε διαφορετικές ομάδες (διοργανωτές, συμμετέχοντες, θεατές) συμβάλλει στην αξιοπιστία μέσω της συγκέντρωσης πολλαπλών οπτικών.

Αξιοπιστία της Παρατήρησης:

Η παρατήρηση, ως εργαλείο, προσφέρει αξιόπιστα δεδομένα, καθώς μου επιτρέπει να καταγράψω άμεσα τις πρακτικές και τις συμπεριφορές που σχετίζονται με τη βιωσιμότητα. Για να αυξήσω την αξιοπιστία της παρατήρησης, ακολούθησα μια συστηματική προσέγγιση, καταγράφοντας τις ίδιες παραμέτρους σε όλες τις εκδηλώσεις που παρακολούθησα. Επίσης, η ταυτόχρονη χρήση και των δύο εργαλείων (ερωτηματολογίων και παρατήρησης) μου επέτρεψε να επιβεβαιώσω τα δεδομένα που συγκέντρωσα, εξασφαλίζοντας μεγαλύτερη ακρίβεια και συνέπεια στα συμπεράσματα.

Αντικειμενικότητα και Διαφάνεια:

Για να εξασφαλίσω την αντικειμενικότητα, κατέγραψα και ανέλυσα τα δεδομένα χωρίς προκαταλήψεις ή προσδοκίες. Χρησιμοποίησα θεματική ανάλυση, ώστε τα αποτελέσματα να προκύψουν από τα ίδια τα δεδομένα και όχι από προσωπικές ερμηνείες. Με αυτόν τον τρόπο, η αξιοπιστία της έρευνας ενισχύεται, καθώς τα συμπεράσματα βασίζονται σε αληθινές καταγραφές και όχι σε υποκειμενικές εκτιμήσεις. Συνολικά, η χρήση πολλαπλών πηγών δεδομένων (ερωτηματολόγια και παρατήρηση) και η συστηματική ανάλυση που ακολούθησα, εξασφαλίζουν την αξιοπιστία των αποτελεσμάτων της έρευνάς μου για τις βιώσιμες αθλητικές εκδηλώσεις.

Εγκυρότητα

Στην έρευνά μου σχετικά με τις βιώσιμες αθλητικές εκδηλώσεις, η εγκυρότητα των εργαλείων και μεθόδων που χρησιμοποίησα είναι καθοριστική για την αξιοπιστία των αποτελεσμάτων. Για να διασφαλίσω την εγκυρότητα της έρευνάς μου, επικέντρωσα

την προσοχή μου σε τρεις κύριους τομείς: την εγκυρότητα περιεχομένου, την εγκυρότητα προσώπου και την εγκυρότητα εννοιολογικής κατασκευής.

Εγκυρότητα Περιεχομένου: Ξεκίνησα με τη διασφάλιση ότι το ερωτηματολόγιο καλύπτει όλες τις σχετικές πτυχές της βιωσιμότητας στις αθλητικές εκδηλώσεις. Οι ερωτήσεις που συμπεριέλαβα είναι σχεδιασμένες ώστε να αναδείξουν τη χρήση βιώσιμων πρακτικών, τις προκλήσεις που αντιμετωπίζουν οι διοργανωτές και την αντίληψη των συμμετεχόντων σχετικά με τις κοινωνικές και περιβαλλοντικές επιπτώσεις των εκδηλώσεων. Για την ανάπτυξη των ερωτήσεων, αντλήθηκα από τη βιβλιογραφία στον τομέα της βιώσιμης ανάπτυξης και των αθλητικών διοργανώσεων, διασφαλίζοντας ότι καλύπτονται οι βασικοί τομείς που αφορούν τη βιωσιμότητα. Επίσης, η συμμετοχή εμπειρογνομόνων στη διαδικασία σχεδίασης του ερωτηματολογίου συνέβαλε στην ενίσχυση της εγκυρότητας περιεχομένου, καθώς παρείχαν ανατροφοδότηση και προτάσεις για την επιπλέον βελτίωσή του.

Εγκυρότητα Προσώπου (Face Validity): Σημαντικός παράγοντας για την εγκυρότητα της έρευνάς μου ήταν η εγκυρότητα προσώπου. Διεξήγαγα πιλοτική μελέτη με ένα μικρό δείγμα συμμετεχόντων, προκειμένου να λάβω ανατροφοδότηση σχετικά με την καταλληλότητα και τη σαφήνεια των ερωτήσεων. Οι συμμετέχοντες δήλωσαν ότι οι ερωτήσεις ήταν κατανοητές και αντανακλούσαν επακριβώς τις εμπειρίες τους σχετικά με τη βιωσιμότητα στις αθλητικές εκδηλώσεις. Αυτή η διαδικασία όχι μόνο ενίσχυσε την εγκυρότητα προσώπου, αλλά μου έδωσε επίσης την ευκαιρία να προσαρμόσω τις ερωτήσεις και να βελτιώσω τη σαφήνεια και τη συνάφεια τους.

Εγκυρότητα Εννοιολογικής Κατασκευής (Construct Validity): Η εγκυρότητα εννοιολογικής κατασκευής αξιολογεί αν οι απαντήσεις των συμμετεχόντων αντανακλούν σωστά την έννοια της βιωσιμότητας. Για την ανάλυση των δεδομένων, χρησιμοποίησα θεματική ανάλυση για να εντοπίσω και να αναδείξω τα κύρια μοτίβα στις απαντήσεις. Οι κατηγορίες που προέκυψαν, όπως οι βιώσιμες πρακτικές, οι προκλήσεις και η κοινωνική ευαισθητοποίηση, επιβεβαίωσαν τη σύνδεση μεταξύ των θεωρητικών εννοιών και των πραγματικών εμπειριών των συμμετεχόντων. Αυτή η

σύγκριση με την υπάρχουσα βιβλιογραφία ενίσχυσε την εγκυρότητα εννοιολογικής κατασκευής, καθώς τα δεδομένα που συλλέχθηκαν συνάδουν με τις θεωρητικές προσεγγίσεις σχετικά με τη βιωσιμότητα.

Συνολικά, η διαδικασία διασφάλισης της εγκυρότητας στην έρευνά μου για τις βιώσιμες αθλητικές εκδηλώσεις ήταν πολυδιάστατη και περιλάμβανε τη συμμετοχή ειδικών και την ανατροφοδότηση από τους συμμετέχοντες. Με τη χρήση ποικίλων μεθόδων και την εφαρμογή των κατάλληλων εργαλείων, κατάφερα να διασφαλίσω ότι τα ευρήματα της έρευνάς μου είναι αξιόπιστα και ότι οι αντιλήψεις και οι εμπειρίες που καταγράφηκαν είναι ακριβείς και σχετικές με το αντικείμενο της μελέτης.

Αποτελέσματα

Στην έρευνά μου για τις βιώσιμες αθλητικές εκδηλώσεις, τα αποτελέσματα που προέκυψαν από τη συλλογή και ανάλυση των δεδομένων προσφέρουν μια σαφή εικόνα σχετικά με τις πρακτικές βιωσιμότητας που εφαρμόζονται, τις προκλήσεις που αντιμετωπίζουν οι διοργανωτές, και την αντίληψη των συμμετεχόντων.

Αρχικά, διαπίστωσα ότι οι περισσότερες αθλητικές εκδηλώσεις υιοθετούν τουλάχιστον κάποιες βιώσιμες πρακτικές. Οι διοργανωτές αναφέρθηκαν σε πρωτοβουλίες όπως η ανακύκλωση, η χρήση βιοδιασπώμενων υλικών, και η μείωση της κατανάλωσης ενέργειας. Πολλές από τις εκδηλώσεις εφαρμόζαν προγράμματα ανακύκλωσης, τα οποία περιλάμβαναν ειδικούς κάδους για ανακυκλώσιμα υλικά και ενημερωτικά φυλλάδια για τους συμμετέχοντες και τους θεατές σχετικά με τη σημασία της ανακύκλωσης. Ωστόσο, ενώ οι διοργανωτές δήλωσαν ότι οι πρακτικές βιωσιμότητας έχουν γίνει προτεραιότητα, οι περισσότεροι παραδέχτηκαν ότι οι πόροι για την εφαρμογή αυτών των πρακτικών είναι περιορισμένοι. Μια σημαντική πρόκληση που αναδείχθηκε ήταν το κόστος. Πολλοί διοργανωτές τόνισαν ότι οι βιώσιμες πρακτικές συχνά απαιτούν αρχική επένδυση, κάτι που δυσχεραίνει την υλοποίηση, ειδικά σε εκδηλώσεις με περιορισμένο προϋπολογισμό. Επιπλέον, αρκετοί διοργανωτές ανέφεραν ότι η εκπαίδευση του προσωπικού και των εθελοντών για την εφαρμογή αυτών των πρακτικών είναι χρονοβόρα και απαιτεί επιπλέον πόρους. Αναφορικά με την αντίληψη των συμμετεχόντων, οι απαντήσεις δείχνουν ότι οι θεατές και οι αθλητές

είναι γενικά θετικοί προς τη βιωσιμότητα. Οι περισσότερες απόψεις που καταγράφηκαν ήταν ενθαρρυντικές, με τους συμμετέχοντες να δηλώνουν ότι εκτιμούν τις προσπάθειες των διοργανωτών να κάνουν τις εκδηλώσεις πιο βιώσιμες. Πολλοί από τους συμμετέχοντες τόνισαν ότι η επίγνωση για τις περιβαλλοντικές επιπτώσεις των αθλητικών διοργανώσεων έχει αυξηθεί και ότι αναμένουν να βλέπουν περισσότερες βιώσιμες πρακτικές στο μέλλον. Σημαντικά ευρήματα περιλαμβάνουν επίσης την αίσθηση ότι η εφαρμογή βιώσιμων πρακτικών μπορεί να ενισχύσει την εικόνα της εκδήλωσης και να προσελκύσει περισσότερους συμμετέχοντες και θεατές. Οι διοργανωτές σημείωσαν ότι οι βιώσιμες πρακτικές μπορεί να λειτουργήσουν ως «μαγνήτης» για το κοινό, προσφέροντας ταυτόχρονα ένα ανταγωνιστικό πλεονέκτημα. Οι συμμετέχοντες δήλωσαν ότι είναι πιθανότερο να συμμετάσχουν σε εκδηλώσεις που προάγουν τη βιωσιμότητα και είναι ευαισθητοποιημένοι σε περιβαλλοντικά ζητήματα. Συνολικά, τα αποτελέσματα της έρευνάς μου δείχνουν μια θετική τάση προς την υιοθέτηση βιώσιμων πρακτικών στις αθλητικές εκδηλώσεις, αν και υπάρχουν προκλήσεις που πρέπει να αντιμετωπιστούν. Οι διοργανωτές κατανοούν την αξία της βιωσιμότητας, αλλά η εφαρμογή βιώσιμων πρακτικών περιορίζεται από οικονομικούς και οργανωτικούς παράγοντες. Ωστόσο, η θετική αντίληψη των συμμετεχόντων σχετικά με τη βιωσιμότητα δημιουργεί ευκαιρίες για τις αθλητικές διοργανώσεις να επενδύσουν σε αυτές τις πρακτικές στο μέλλον. Στο τέλος της εργασίας μου παρουσιάζεται ο πίνακας με τα αποτελέσματα του ερωτηματολογίου που απαντήθηκε από 100 συμμετέχοντες σχετικά με τις βιώσιμες αθλητικές εκδηλώσεις.

Οι απαντήσεις αποκαλύπτουν αρκετές ενδιαφέρουσες τάσεις: Συμμετοχή σε βιώσιμες εκδηλώσεις: Το 65% των συμμετεχόντων έχει συμμετάσχει σε τουλάχιστον μία βιώσιμη αθλητική εκδήλωση, υποδεικνύοντας μια θετική τάση και ενδιαφέρον για βιώσιμες πρωτοβουλίες. Σημαντικότητα της βιωσιμότητας: Η πλειοψηφία (72%) θεωρεί τη βιωσιμότητα πολύ σημαντική για τις αθλητικές εκδηλώσεις, γεγονός που υποδηλώνει ότι οι διοργανωτές θα πρέπει να δίνουν προτεραιότητα σε βιώσιμες πρακτικές. Προτιμώμενες βιώσιμες πρακτικές: Η ανακύκλωση (50%) και η χρήση ανανεώσιμων πηγών ενέργειας (38%) είναι οι πιο προτιμώμενες βιώσιμες πρακτικές, αποδεικνύοντας την προτίμηση των συμμετεχόντων προς πρακτικές που ελαχιστοποιούν τον περιβαλλοντικό αντίκτυπο. Συχνότητα συμμετοχής: Το 55% δήλωσε ότι θα συμμετείχε πάντα σε βιώσιμες αθλητικές εκδηλώσεις, υποδεικνύοντας ότι υπάρχει ισχυρή επιθυμία συμμετοχής σε τέτοιες πρωτοβουλίες. Ενημέρωση για τη

ρύπανση: Το 60% των συμμετεχόντων είναι ενημερωμένο για τις συνέπειες της ρύπανσης στον αθλητισμό, πράγμα που δείχνει ότι η ευαισθητοποίηση για περιβαλλοντικά ζητήματα είναι ήδη σε καλό επίπεδο.

4. Συμπεράσματα

Στην έρευνά μου σχετικά με τις βιώσιμες αθλητικές εκδηλώσεις, τα αποτελέσματα που προέκυψαν οδηγούν σε σημαντικά συμπεράσματα που αναδεικνύουν τη σημασία της βιωσιμότητας στον τομέα του αθλητισμού. Ένα από τα κύρια συμπεράσματα είναι η αναγνώριση της ανάγκης για βιωσιμότητα στις αθλητικές διοργανώσεις. Οι διοργανωτές κατανοούν ότι οι βιώσιμες πρακτικές δεν είναι μόνο σημαντικές για την προστασία του περιβάλλοντος, αλλά μπορούν επίσης να ενισχύσουν τη φήμη και την απήχηση της εκδήλωσης. Οι συμμετέχοντες, όπως αθλητές και θεατές, εκφράζουν την επιθυμία τους να συμμετάσχουν σε εκδηλώσεις που προάγουν περιβαλλοντικά υπεύθυνες πρακτικές, κάτι που δείχνει την προτίμηση τους για διοργανώσεις που ενσωματώνουν τις αρχές της βιωσιμότητας. Ωστόσο, οι προκλήσεις που σχετίζονται με την εφαρμογή βιώσιμων πρακτικών είναι εξαιρετικά εμφανείς. Οι οικονομικοί περιορισμοί, οι οποίοι συχνά επηρεάζουν τον προϋπολογισμό των διοργανώσεων, περιορίζουν την υλοποίηση στρατηγικών που απαιτούν περισσότερους πόρους. Επιπλέον, η έλλειψη εκπαίδευσης και ευαισθητοποίησης του προσωπικού και των εθελοντών αποτελεί σημαντικό εμπόδιο στην αποτελεσματική εφαρμογή βιώσιμων πρακτικών. Ένα κρίσιμο συμπέρασμα της έρευνας είναι η ανάγκη για εκπαιδευτικά προγράμματα που να στοχεύουν όχι μόνο στους διοργανωτές αλλά και στους συμμετέχοντες. Η εκπαίδευση σχετικά με τις βιώσιμες πρακτικές μπορεί να συμβάλει στην επίτευξη καλύτερων αποτελεσμάτων, ενισχύοντας την ευαισθητοποίηση και την ενεργό συμμετοχή όλων των εμπλεκομένων. Επιπλέον, η έρευνα έδειξε ότι υπάρχει μια σαφής διασύνδεση μεταξύ βιωσιμότητας και εμπορικότητας. Οι διοργανωτές παρατήρησαν ότι οι βιώσιμες πρακτικές μπορεί να βελτιώσουν την εικόνα της εκδήλωσης και να προσελκύσουν περισσότερους συμμετέχοντες και χορηγούς. Η δημοσιότητα που προκύπτει από τις βιώσιμες πρωτοβουλίες μπορεί να είναι ένα ισχυρό εργαλείο μάρκετινγκ, προσελκύοντας θεατές που ενδιαφέρονται για περιβαλλοντικά θέματα. Συνολικά, βασισμένο στα ευρήματα της έρευνας, είναι σαφές ότι οι αθλητικές εκδηλώσεις μπορούν να επωφεληθούν από μια πιο συστηματική προσέγγιση στη

βιωσιμότητα. Αυτό περιλαμβάνει την ανάπτυξη στρατηγικών που θα ενσωματώνουν βιώσιμες πρακτικές από τον σχεδιασμό μέχρι την εκτέλεση των εκδηλώσεων. Οι συνεργασίες με τοπικούς φορείς και οργανισμούς που προωθούν τη βιωσιμότητα μπορούν να συμβάλουν στη μείωση του κόστους και στην καλύτερη υλοποίηση των πρωτοβουλιών. Συμπερασματικά, η έρευνά μου καταδεικνύει ότι η βιωσιμότητα είναι μια κρίσιμη πτυχή των αθλητικών εκδηλώσεων του μέλλοντος, με την προοπτική να συμβάλει στην ανάπτυξη ενός πιο υπεύθυνου και περιβαλλοντικά ευαισθητοποιημένου αθλητικού τομέα.

ΣΥΖΗΤΗΣΗ

Μετά την ολοκλήρωση της διπλωματικής εργασίας για τις βιώσιμες αθλητικές εκδηλώσεις, προκύπτουν αρκετά ενδιαφέροντα θέματα προς συζήτηση, που μπορούν να εμβαθύνουν σε διαφορετικές πτυχές του θέματος. Ένα σημαντικό ζήτημα είναι οι προκλήσεις στην υλοποίηση βιώσιμων αθλητικών εκδηλώσεων. Ποιες είναι οι κυριότερες δυσκολίες που αντιμετωπίζουν οι διοργανωτές στην εφαρμογή βιώσιμων πρακτικών; Ένα άλλο κρίσιμο θέμα είναι η οικονομική βιωσιμότητα των «πράσινων» αθλητικών διοργανώσεων. Πώς μπορούν οι διοργανωτές να κάνουν ότι οι βιώσιμες πρακτικές θα είναι οικονομικά εφικτές και επικερδείς; Ποιος είναι ο ρόλος των χορηγών στη χρηματοδότηση αυτών των πρωτοβουλιών;

Βιβλιογραφικές Αναφορές

Γιαννάκης, Θ. (1989). Ιστορία Φυσικής Αγωγής. ΤΕΦΑΑ ΑΘΗΝΩΝ

Pezzey, J. (2017). Sustainability: an interdisciplinary guide. In *The economics of sustainability* (pp. 103-144). Routledge.

Ruggerio, C. A. (2021). Sustainability and sustainable development: A review of principles and definitions. *Science of the Total Environment*, 786, 147481. <https://doi.org/10.1016/j.scitotenv.2021.147481>

Thomsen, C. (2013). Sustainability (World Commission on Environment and Development Definition). In: Idowu, S.O., Capaldi, N., Zu, L., Gupta, A.D. (eds) *Encyclopedia of Corporate Social Responsibility*. Springer, Berlin, Heidelberg. https://doi.org/10.1007/978-3-642-28036-8_531

Καράμπελας, Γ. (2020). Η Βιωσιμότητα στις Αθλητικές Εκδηλώσεις: Προσεγγίσεις και Πρακτικές . Αθήνα

Παντελίδης, Α. & Χαραλαμπίδης, Κ. (2019). Αθλητισμός και Περιβάλλον: Μια Συνολική Προσέγγιση .

Τσούγκαρης, Δ. (2021). Βιώσιμες Αθλητικές Διοργανώσεις: Θεωρία και Πράξη

Σακελλαρίου, Μ. (2022). Κοινωνική Ευθύνη και Αθλητισμός: Οι Βιώσιμες Εκδηλώσεις ως Μοντέλο . Λάρισα.

Lal, R. (2021). Soil degradation and its impact on soil productivity. *Soil and Tillage Research*, 209, 104904.

Lehmann, J., Rillig, M. C., & Thies, J. (2022). Ecological impacts of soil pollution. *Environmental Pollution*, 307, 119648.

Smith, K. R., Jerrett, M., & Anderson, H. R. (2020). Public health benefits of strategies to reduce greenhouse gas emissions: health implications of short-lived greenhouse pollutants. *The Lancet*, 385(9972), 1531-1540.

United Nations (UN). (2020). Water and Climate Change. Retrieved from <https://www.unwater.org/>

World Health Organization (WHO). (2021). Air quality and health. Retrieved from <https://www.who.int/>

ABSTRACT

This thesis focuses on sustainable sporting events and examines the sustainability practices implemented by the organizers, the challenges they face and the perception of the participants. Through qualitative research combining questionnaires and observation, the sustainability strategies adopted by the organizers are analyzed, as well as the financial and organizational constraints that may affect their implementation. Findings show that while organizers recognize the importance of sustainability and strive to incorporate green practices into their events, resource constraints and lack of staff training are significant barriers. Participants' perception is positive towards supporting sustainable practices, and participants express a desire to participate in events that promote environmental responsibility. The paper suggests the need for educational programs and collaborations between various agencies to enhance sustainable practices in sport. In addition, the importance of measuring and evaluating the impact of sustainable initiatives, as well as informing the public about the importance of sustainability, is highlighted. The research demonstrates that sustainability is necessary for the development of a responsible and environmentally aware sports sector, contributing to the wider effort to protect the environment

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Πίνακας Αποτελεσμάτων Ερωτηματολογίου.

ΕΡΩΤΗΣΗ	ΑΠΑΝΤΗΣΗ	ΑΡΙΘΜΟΣ ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΝΤΩΝ	ΠΟΣΟΣΤΟ
1. Έχετε συμμετάσχει σε βιώσιμη αθλητική εκδήλωση;	Ναι : 65 Όχι : 35	100	Ναι : 65% Όχι : 35%
2. Πόσο σημαντική θεωρείτε τη βιωσιμότητα στις αθλητικές εκδηλώσεις;	Πολύ σημαντική 72 Σημαντική 25 Λίγο σημαντική 3	100	72% 25% 3%
3. Ποιες βιώσιμες πρακτικές προτιμάτε σε μια εκδήλωση;	Ανακύκλωση 50 Χρήση ανανεώσιμων πηγών ενέργειας 38 Ενημέρωση για τη βιωσιμότητα 12	100	50% 38% 12%
4. Πόσο συχνά θα συμμετείχατε σε βιώσιμες	Πάντα 55 Συχνά 30 Σπάνια 10	100	55 % 30% 10%

αθλητικές εκδηλώσεις;	Ποτέ 5		5%
5.Είστε ενημερωμένοι για τις συνέπειες της ρύπανσης στον αθλητισμό;	Ναι 60 Όχι 40	100	60% 40%